

Multimedieskatten

De nye regler om multimedieskat vil ramme bredt, da mange medarbejdere allerede i dag har fået stillet et eller flere multimedier til rådighed til privat brug.

Ifølge regeringen er de nye regler en forenkling, som fremtidssikrer beskatning af multimedia og kommunikationsmuligheder.

Hvad er et multimedie egentligt?

Et multimedie er en computer, adgang til og brug af internettet samt telefoner, der stilles til rådighed af arbejdsgiveren. Hvis en medarbejder af arbejdsgiveren tildeles et eller flere af disse goder, skal medarbejderen fremover beskattes af 3.000 kr. årligt. Beskatningen er uafhængig af, hvor mange af goderne medarbejderen får tildelt.

Medarbejderen bliver således beskattet ens, uanset om arbejdsgiveren kun stiller én bærbar computer til rådighed, eller hvis arbejdsgiveren stiller flere multimedier til rådighed for medarbejderens private benyttelse. Medarbejderens private rådighed dækker, at andre personer i husstanden også har mulighed for at anvende de pågældende goder, men ikke at arbejdsgiveren direkte stiller multimedier til rådighed til medarbejderens ægtefælles eller børns private benyttelse.

Multimediebeskatningen forudsætter altså, at medarbejderen har privat rådighed over et af de pågældende goder. Det betyder, at blot det, at medarbejderen har mulighed for at bruge godet privat, er tilstrækkeligt til at udløse beskatning.

I praksis bevirker det, at hvis medarbejderen én gang tager et af goderne med hjem, er der en formodning for, at der er privat rådighed over godet, som udløser beskatning. Modsat udløses der ikke beskatning, blot fordi medarbejderen har fået udleveret en bærbar computer på sin arbejdsplads og derved har mulighed for at tage computeren med hjem.

Det er op til medarbejderen at dokumentere, at telefon eller computer kun bruges erhvervsmæssigt. En arbejdsgiverbetalt fastnettelefon eller installation af internetforbindelse på medarbejderens bopæl vil altid udløse beskatning.

I debatten op til vedtagelsen af lovændringen i foråret 2009 blev det blandt andet diskuteret, hvorledes det vil være muligt at undgå multimedieskatten, hvis en telefon eller computer udelukkende blev anvendt til erhvervsmæssig brug uden for arbejdspladsen. Det resulterede i, at Skatteministeriet fremkom med nogle eksempler på, hvordan visse typer af medarbejdere kan undgå multimedieskatten, når de anvender multimediet i deres arbejde.

Undervisere

Hvis en underviser lejlighedsvist har mulighed for at låne en af skolens computere med særligt programmel med hjem til brug for forberedelse og/eller efterbehandling af undervisning på lige fod med lærebøger og andet undervisningsmateriale, vil der være tale om ren erhvervsmæssig anvendelse af computeren, som ikke direkte er stillet til rådighed for medarbejderen. Denne situation vil ikke udløse multimedieskatten. Det er vigtigt at bemærke, at der skal være et

arbejds­mæssigt behov, at det skal kunne dokumenteres, at computeren udelukkende anvendes erhvervs­mæssigt, og at der kun er et begrænset antal computere til rådighed til udlån fra skolens side.

Hvis computeren ofte befinder sig på en undervisers bopæl, peger det på den anden side i retning af, at computeren reelt er stillet til rådighed for privat benyttelse, og at vedkommende derfor omfattes af multimedieskatten.

I praksis vil det være vanskeligt at bevise, at der alene er erhvervs­mæssig anvendelse, så multimedieskatten synes svær at undgå.

”Tilkaldevagten”

I bemærkninger til loven og i en pjece fra Skat lægges der op til, at det vil være muligt at afkræfte den private rådighed over telefonen, selvom den tages med hjem, i de tilfælde hvor brugen af telefonen er nødvendig for at kunne udføre arbejdet. Eksempelvis ved tilkaldevagter eller fordi arbejdsgiveren, kunder eller andre skal kunne komme i kontakt med medarbejderen i og uden for almindelig arbejdstid.

Det forudsætter som i dag, at der afgives en ”tro og love-erklæring” til arbejdsgiveren om udelukkende erhvervs­mæssig anvendelse af telefonen. Desuden pålægges arbejdsgiveren en direkte kontrolforpligtelse, som skal sikre, at telefonen kun anvendes erhvervs­mæssigt. Dette kan ske ved, at arbejdsgiveren får udtræk af specificerede lister på telefonopkald, som medarbejderen har foretaget. Den hidtidige praksis, hvorefter enkeltstående opkald til hjemmet på en sådan telefon var mulig uden beskatning, ophæves.

En telefon omfatter efter bemærkningerne også små håndholdte computere, hvis hovedfunktion er telefoni og evt. kalender- og tidsregistreringsfunktioner, såsom smartphones, en PDA'er eller lignende.

Det præciseres endvidere, at det ikke er muligt at indgå ”tro og love-erklæringer” for en computer, der tages med hjem, eller en internetadgang fra bopælen, da der ikke foreligger samme dokumentations- og kontrolmuligheder ved disse goder.

Kundebesøg og forretningsrejser

Der er yderligere mulighed for at afkræfte formodningen om privat rådighed over et multimedie, selvom det tages med hjem på bopælen, i den situation hvor en medarbejder er på forretningsrejse eller skal på kundebesøg og i den forbindelse har et arbejdsbetinget behov for at få stillet et eller flere multimedier til rådighed, eksempelvis en bærbar computer. Her er det tilsvarende vigtigt at bemærke, at det forudsættes, at godet kun må anvendes erhvervs­mæssigt og faktisk kun anvendes som et arbejdsredskab, og at medarbejderen ikke uden unødigt besvær har mulighed for at aflevere multimediet på arbejdspladsen før eller efter et kundebesøg. I en sådan situation er der efter bemærkningerne til loven og pjecen også en arbejds­mæssig begrundelse for, at godet anvendes uden for den almindelige arbejdstid og derfor ikke udløser beskatning, hvis betingelserne er opfyldt.

Hvordan skal multimediet håndteres?

Hvis begge ægtefæller får stillet et eller flere af de pågældende goder til rådighed af deres arbejdsgivere, bliver begge ægtefæller beskattet af 3.000 kr. årligt. Det er ikke muligt som i dag at reducere den skattemæssige værdi af fri telefon med private udgifter til telefon eller internetforbindelse for sig selv eller familien.

Multimediaskatten gøres til A-indkomst, således at arbejdsgiveren løbende skal indeholde A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af godet.

Reglerne træder i kraft fra og med indkomståret 2010, det vil normalt sige fra den 1. januar 2010, således at medarbejdere, der allerede har et eller flere goder til rådighed, omfattes af multimediaskatten, hvis goderne opretholdes.

Det betyder, at arbejdsgiveren inden den 1. januar 2010 skal undersøge, hvilke medarbejdere der omfattes af den nye beskatning, og om der foreligger mulighed for at undgå beskatning enten for visse medarbejdergrupper eller visse af goderne.

Bruttolønsordninger

Det betyder også, at de virksomheder, der i dag har bruttolønsordninger, hvori et eller flere af multimedierne indgår, skal være opmærksom på, at der pr. 1. januar 2010 vil ske en ændring i medarbejdernes beskatning af godet, hvorfor besparelsen i visse situationer vil blive reduceret, hvis medarbejderen fortsætter i ordningen. På den anden side kan virksomheden overveje, om medarbejderne kan tilbydes andre goder inden for multimedia i en bruttolønsordning, således at en eventuel beskatning på 3.000 kr., eksempelvis ved brugen af en bærbar computer på bopælen, kan opvejes af et større udvalg af goder, som medarbejderen kan købe sig til gennem arbejdsgiveren.

Hjemme-pc-ordninger

For de virksomheder, der har tilbudt medarbejderne de såkaldte hjemme-pc-ordninger, hvor medarbejderne foretager en egenbetaling mod at få en computer stillet til rådighed af arbejdsgiveren på bopælen til hel eller delvis privat benyttelse, er der indført en overgangsregel.

For disse ordninger, hvor der inden den 22. april 2009 var indgået aftale om, at medarbejderen skal betale arbejdsgiveren for at stille det pågældende gode til rådighed, og arbejdsgiveren afholder 25% af udgifterne, er det vedtaget, at reglerne om multimediaskat først har virkning fra indkomståret 2013.

Det betyder, at gamle ordninger får lov til at udløbe uden nye skattemæssige konsekvenser for medarbejderne.

Medarbejderen vil dog blive omfattet af multimediaskatten, hvis medarbejderen har eller får stillet et andet multimedie til rådighed af arbejdsgiveren til privat benyttelse.

Hvilken betydning har indførelsen af multimediaskatten?

Det kan forudses, at indførelsen af multimediaskatten vil begrænse fleksibiliteten i arbejdslivet, f.eks. i forhold til den traditionelle hjemmearbejdsplads, som mange steder er en naturlig og integreret del af den nuværende arbejdsdag. Endvidere kan det påvirke den gensidige fleksibilitet,

som mange danske virksomheder ser som en vigtig og nødvendig del af deres virksomhedskultur, eksempelvis ved børns sygdom.

Hvis virksomheden vælger at fortsætte de eksisterende ordninger, hvor medarbejdere eksempelvis har fået stillet en hjemmearbejdsplads til rådighed eller har en arbejdsgiverbetalt internetopkobling i hjemmet, udløses multimedieskatten, som betyder, at medarbejdere, der ikke betaler topskat, skal betale ca. 1.225 kr. i skat årligt, mens medarbejdere, der betaler topskat, skal betale ca. 1.700 kr. årligt.

Hellerup, den 30. november 2009

Bo Sponholtz
PricewaterhouseCoopers